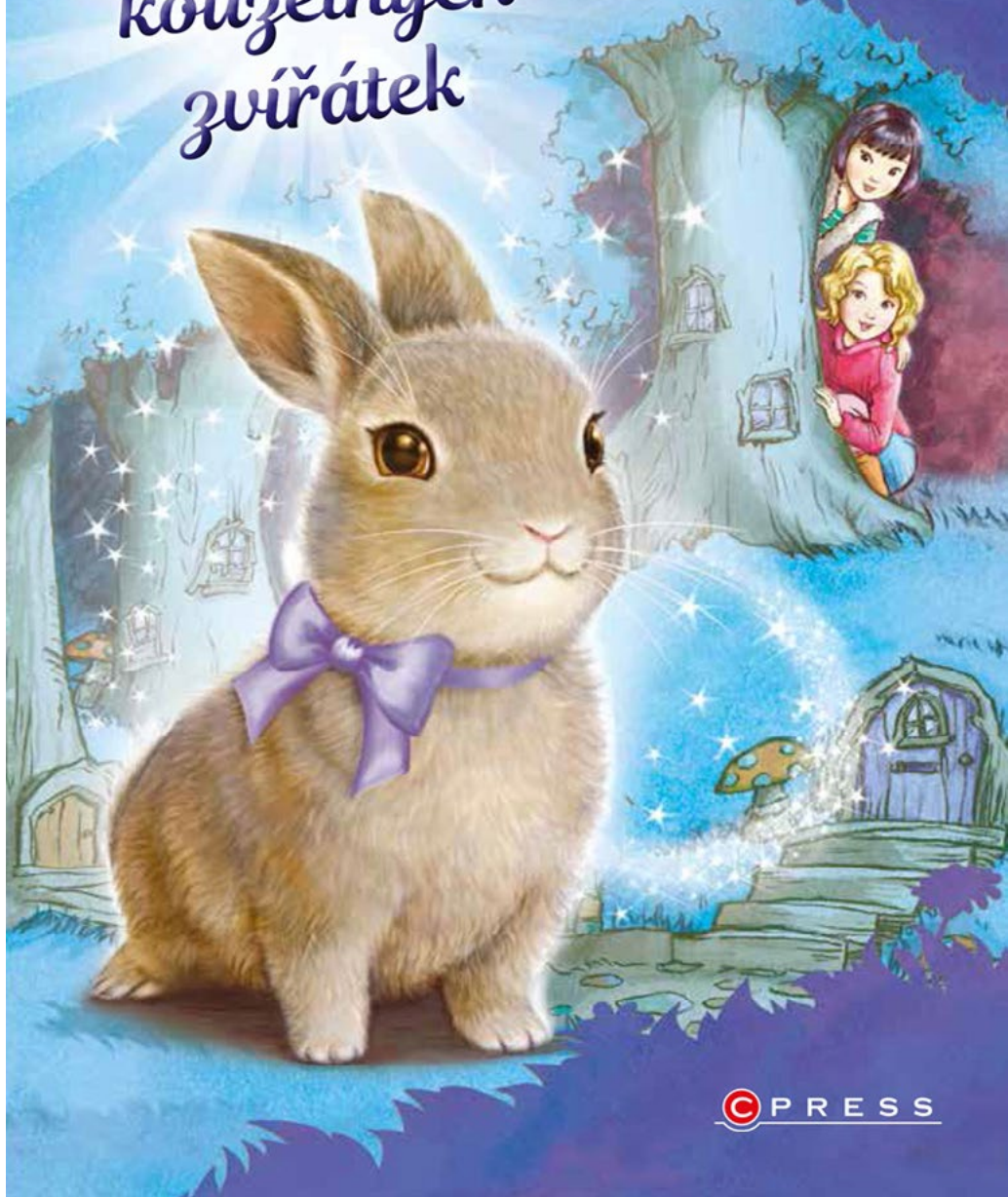

Kamarádky kouzelných zvířátek

Unesli Lucku
Šmidlifouskovou!

Kamarádky kouzelných zvířátek 1: Unesli Lucku Šmidlifouskovou!

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Daisy Meadows
Kamarádky kouzelných zvířátek 1:
Unesli Lucku Šmidlifouskovou! – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

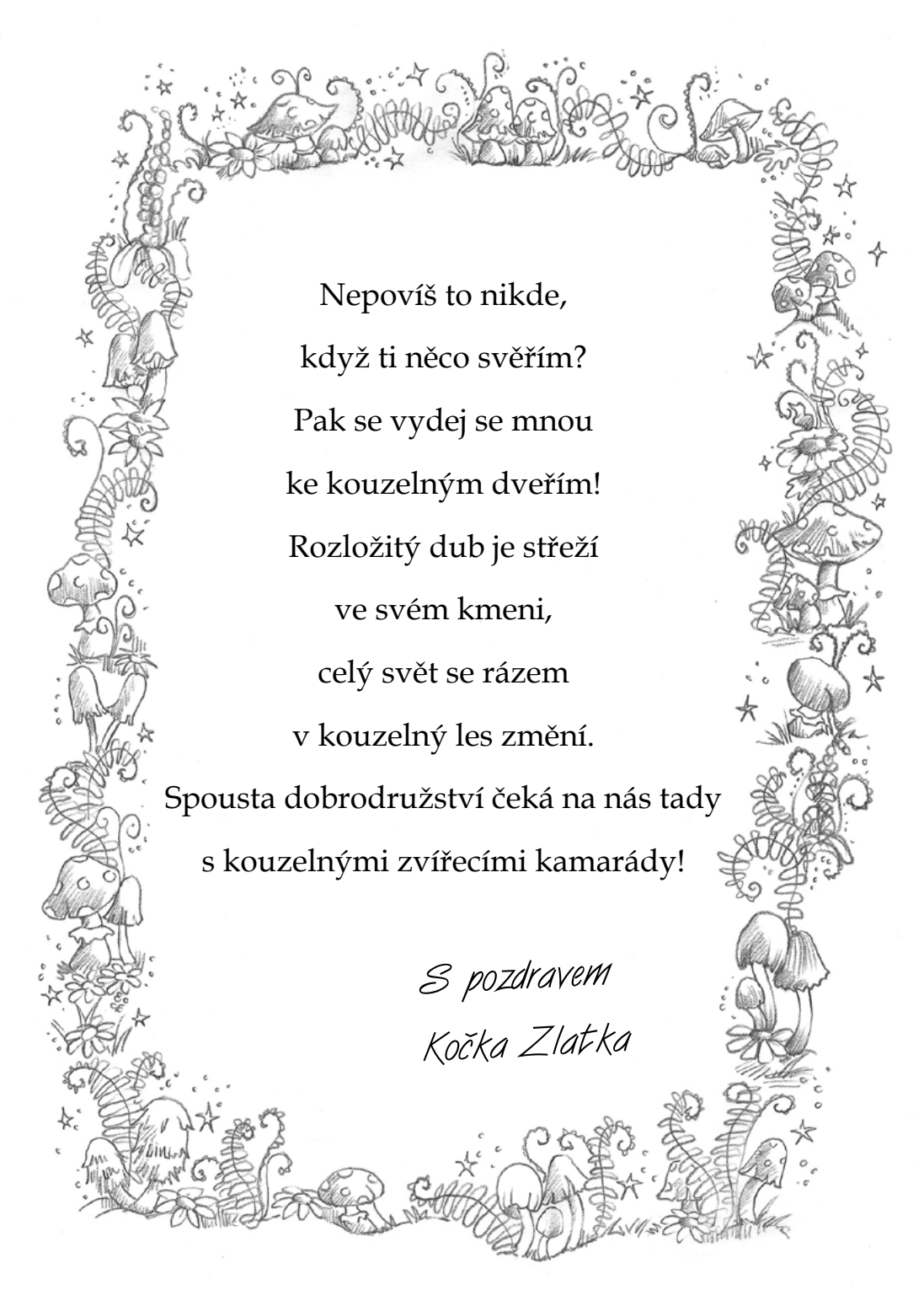
Zvláštní poděkování Valerii Wildingové

*Unesli
Lucku Šmidlifouskovou!*

Mapa lesa Přátelství

Nepovíš to nikde,
když ti něco svěřím?
Pak se vydej se mnou
ke kouzelným dveřím!
Rozložitý dub je střeží
ve svém kmeni,
celý svět se rázem
v kouzelný les změní.

Spousta dobrodružství čeká na nás tady
s kouzelnými zvířecími kamarády!

*S pozdravem
Kočka Zlatka*

Obsah

1. KAPITOLA - <i>Zlatá návštěvnice</i>	9
2. KAPITOLA - <i>Kouzelný strom</i>	21
3. KAPITOLA - <i>Les Přátelství</i>	33
4. KAPITOLA - <i>Grizelda</i>	47
5. KAPITOLA - <i>Únos!</i>	59
6. KAPITOLA - <i>Pan Mudropírko</i>	69
7. KAPITOLA - <i>Dělo na Strašbahňáky</i>	79
8. KAPITOLA - <i>Dej si pozor, Grizeldo!</i>	93

1. KAPITOLA

Zlatá návštěvnice

Lilka Hartlová vkročila na rozlehlou zahrádku a nadechla se vůně orosené trávy. V dálce, ukrytá za lesíkem, se rýsovala stodola, kde její rodiče zřídili záchrannou stanici pro zvířátka s příhodným názvem Pomocná tlapka. Lilka si přehodila přes pruhované zelené šaty

Unesli Lucku Šmidlifouskovou!

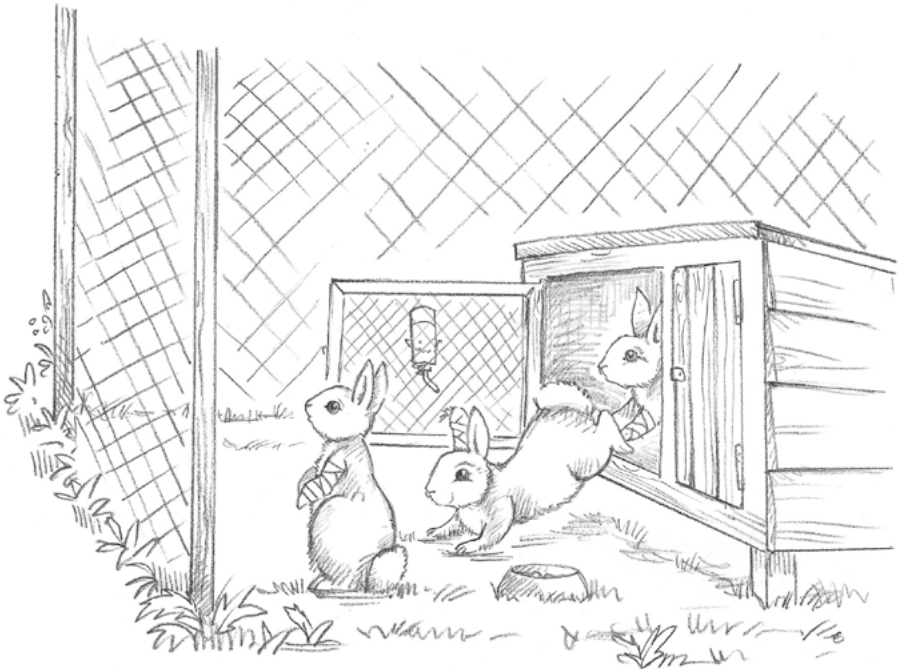
pletanou vestičku a chopila se kbelíku s listy hlávkového salátu, který na ni čekal u zadních dveří. Zavěsila si ho na předloktí a vydala se k velkému oplocenému výběhu. Na jeho konci stál dřevěný domek pro králíky.

„Čas na snídani!“ zvolala Lilka.

Ve dvířkách domku se objevil vousatý růžový čumáček a po něm další. Během chvilky k Lilce přihopkali tři králíci. Dva měli obvazy na tlapkách, třetí měl ovázané ucho.

Unesli Lucku Šmidlifouskovou!

Lilka odklopila střechu výběhu a nasypala salátové listy do misky.

„Dobrou chuť,“ popřála jim tiše. Černé vlasy ostříhané na mikádo jí spadaly do tváře. Lilka si je zastrčila za ucho a dívala se, jak králíci ožďibují listy. *Už jsou skoro zdraví, pomyslela si. Brzy se budou moct vrátit zpátky do své nory.*

Vtom Lilka koutkem oka zachytila nějaký zajímavý pohyb v nedaleké řadě domků. Jedny vchodové dveře se najednou otevřely a vyšla z nich světlovlasá dívka v džínových šortkách, legínách a růžové mikině.

Lilka se usmála. Byla to Jola Formanová – její nejlepší kamarádka.

Jola se rozhlédla, jestli po silnici nic nejede, a rozběhla se k zahradní brance. Zazubila se, když viděla, že ji Lilka běží přivítat.

„První den prázdnin!“

zvolala Jola a kamarádky se radostně objaly.

„A víš, proč bude tohle léto ještě úžasnější než jindy? Protože budeme každý den pomáhat v nemocnici pro zvířátka!“

Unesli Lucku Šmidlifouskovou!

Jola, stejně jako Lilka, měla zvířátka moc ráda, a proto se jí tak líbilo bydlet proti Hartlovým.

Lilka zatleskala. „Tak jdeme na to! Právě jsem nakrmila králíky, ale ostatní zvířátka už také potřebují snídani.“

Kamarádky minuly lesík, kam Hartlovi ubytovali zraněného srnečka. Srnče spokojeně hopsalo po trávě na třech

nožkách. Čtvrtou mělo schovanou
v sádrovém krunýři.

„Taťka mu dal včera sádru,“ vysvětlovala
Lilka. „Pomáhala jsem mu.“

„Vypadá to, že jste odvedli dobrou práci!“
Jola si poplácala kapsu šortek, kde stále
nosila malý skicák a tužku. „Později si ho
musím nakreslit.“

Vstoupily do stodoly, která voněla
po čerstvém seně a čistých pilinách.

U kotce tam stála paní Hartlová. „Přesně
ty dvě pomocnice, které potřebuju!“
řekla s úsměvem. Džíny měla zastrčené
do zablácených holínek a neposedné tmavé

Unesli Lucku Šmidlifouskovou!

vlasý sepnuté do drdolu. „Mohly byste místo mě nakrmit tahle liščata?“ požádala je. „Ty chudinky zůstaly v lese úplně opuštěné.“

Lilka doběhla pro dva páry pracovních rukavic, Jola vylovila z kapsy čelenku a stáhla si blondáté kadeře. Mohly se dát do práce!

Liščata brzy dychtivě pila z lahviček, úplně jako malá miminka. Když byly hotové, Lilka zapsala čas krmení do počítače.

„Můžete prosím v kotcích nalít vodu do lahví?“ požádala dívky paní Hartlová. „Ve všech kotcích doplňte lahve, až na ten poslední – ten je prázdný. Já se jdu podívat na malé jezevce. V tom doupěti, co jsme jim

